eia@samospravydomov.org

Od: eia@samospravydomov.org
Odoslané: piatok 24. januára 2025 0:10
Komu: oszp.PD@minv.sk
Predmet: Odvolanie voči rozhodnutiu Okresného úradu Prievidza zo zisťovacieho konania č. OU-PD-OSZP-2025/000772-023

Odvolanie voči rozhodnutiu Okresného úradu Prievidza zo zisťovacieho konania č. OU-PD-OSZP-2025/000772-023

Podľa §19 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Z.z. „*Každý, kto zistí, že hrozí poškodenie životného prostredia alebo že k nemu už došlo, je povinný urobiť v medziach svojich možností nevyhnutné opatrenia na odvrátenie hrozby alebo na zmiernenie následkov a bez meškania ohlásiť tieto skutočnosti orgánu štátnej správy; povinnosť zasiahnuť nemá ten, kto by tým ohrozil život alebo zdravie svoje alebo blízkej osoby.*“

Po oboznámení sa s rozhodnutím zo zisťovacieho konania č. OU-PD-OSZP-2025/000772-023 zo dňa 21.01.2025 (ďalej ako „rozhodnutie EIA“) sme identifikovali hrozbu poškodenia životného prostredia spočívajúcu vo vydaní rozhodnutia vydaného v rozpore s verejnými záujmami životného prostredia chránených právnymi prepismi v oblasti životného prostredia, ktoré neboli vôbec alebo nedostatočne uplatnené v zisťovacom konaní a preto aj výsledok zisťovacieho konania je v rozpore s verejnými záujmami životného prostredia chránených týmito právnymi predpismi:

1) Podľa čl.44 Ústavy SR:
   (1) Každý má právo na priaznivé životné prostredie.
   (2) Každý je povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo.
   (3) Nikto nesmie nad mieru ustanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie, prírodné zdroje a kultúrne pamiatky.
   (4) Štát dbá o šetrné využívanie prírodných zdrojov, o ochranu poľnohospodárskej pôdy a lesnej pôdy, o ekologickú rovnováhu a o účinnú starostlivosť o životné prostredie a zabezpečuje ochranu určeným druhom voľne rastúcich rastlín a voľne žijúcich živočíchov.
   (5) Poľnohospodárska pôda a lesná pôda ako neobnoviteľné prírodné zdroje požívajú osobitnú ochranu zo strany štátu a spoločnosti.
   (6) Podrobnosti o právach a povinnostiach podľa odsekov 1 až 5 ustanoví zákon.

   Podľa §12 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „*(1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností.*“

   Podľa §17 ods.2 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „*Každý, kto využíva územia alebo prírodné zdroje, projektuje, vykonáva alebo odstraňuje stavby, je povinný také činnosti vykonávať len po zhodnotení ich vplyvov na životné prostredie a zaťaženie územia, a to v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a osobitnými predpismi.“*

   Podľa §18 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „*Každý, kto svojou činnosťou znečisťuje alebo poškodzuje životné prostredie alebo kto využíva prírodné zdroje, je povinný na vlastné náklady zabezpečovať sledovanie tohto pôsobenia a poznať jeho možné dôsledky.*“

   Podľa čl.29a zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (legislatívny odkaz „*22)*“ odkazuje na ustanovenie §5 zákona o životnom prostredí o únosnom zaťažení územia):
   Príslušný orgán v rámci posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti a posudzovania zmeny navrhovanej činnosti hodnotí obdobie prípravy navrhovanej činnosti a jej realizácie, a ak je to odôvodnené povahou navrhovanej činnosti, aj etapu jej ukončenia spojeného s likvidáciou, sanáciou alebo rekultiváciou, a to najmä z hľadiska

a) únosného zaťaženia územia[22])
b) dôsledkov bežnej činnosti a rizika možných havárií
c) kumulatívnych a súbežne pôsobiacich javov, a to v rôznych časových horizontoch a s prihliadnutím na ich nezvratnosť
d) prevencie, minimalizácie, prípadne kompenzácie priamych a nepriamych vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie
e) použitých metód hodnotenia a úplnosti informácií
f) porovnania s najlepšími dostupnými technikami.

Ústavný imperatív účinnej ochrany a starostlivosti viaže ako navrhovateľa pri príprave zámeru (čl.44 ods.2 a ods.3 Ústavy SR) tak aj úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie (čl.44 ods,4 Ústavy SR) pri rozhodovaní; základný výklad skutočného obsahu tohto ústavného imperatívu sa v zmysle čl.44 ods.6 Ústavy SR vysvetľuje pomocou zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí. Keďže normatív §12 zákona o životnom prostredí je systematikou zákona ako aj jeho obsahom a účelom definovaný ako jedna zo základných zásad právnej ochrany životného prostredia, jeho použitie najmä v procese EIA je obligatórne ako zo strany navrhovateľ (resp. ním povereného odborného spracovateľa zámeru), tak aj úradu pri vyhodnocovaní vplyvov na životné prostredie nielen ako zákonná povinnosť navrhovateľa a úradu ale aj ako rozširujúca interpretácia čl.44 Ústavy SR.

Žiaden z vplyvov na životné prostredie nebol vyhodnotený zákonom predpokladaným spôsobom v zmysle §12 zákona o životnom prostredí v spojení s §29a zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a to porovnaním predpokladaných kumulatívnych hodnôt zaťaženia životného prostredia faktormi meranými v technických jednotkách a ich porovnaním s prahovými hodnotami podľa regulačných normatívov osobitných právnych predpisov chrániacich životné prostredie alebo jeho zložky. Vplyvy na životné prostredie boli vyhodnotené nepreskúmateľne. Aké sú množstvá znečisťujúcich látok vypúšťaných do ovzdušia? A aké sú množstvá znečisťujúcich látok vypúšťaných do vôd? Aké je celkové zaťaženie hlukom? Aké je riziko vyplývajúce zo záplav, ako je eliminované a aké škody hrozia ak sa napriek tomu hrozba zmení na škodu: Ide o príklady otázok, ktoré si každý člen zainteresovanej verejnosti kladie aby identifikoval charakter vplyvov zámeru na životné prostredie a jeho intenzitu a rozsah. Ide aj o právne relevatné vecné vyhodnotenie identifikovaných vplyvov na životné prostredie.

Namiesto zákonom predpokladaného vyhodnotenia vplyvov navrhovateľ uvádza subjektívne tabuľkové vyhodnotenie, ktoré však nemôže nahradiť zákonom predpokladané a teda obligatórne vyhodnotenie v zmysle §12 zákona o životnom prostredí.

Uvedený nedostatok sa týka aj obsahu a textu zámeru (porušenie §18 zákona o životnom prostredí v spojení s §12 zákona o životnom prostredí); navrhovateľ preto nemôže legitímne očakávať, že mu bude vydané a konvalidované rozhodnutie EIA, ktoré nedostatočne vyhodnotilo vplyvy na životné prostredie.

Účelom zákona o životnom prostredí je podľa jeho §1 „*Zákon vymedzuje základné pojmy a ustanovuje základné zásady ochrany životného prostredia a povinnosti právnických a fyzických osôb pri ochrane a zlepšovaní stavu životného prostredia a pri využívaní prírodných zdrojov; vychádza pritom z princípu trvalo udržateľného rozvoja.*“

Podľa §2 až §10 zákona o životnom prostredí „*Životným prostredím je všetko, čo vytvára prirodzené podmienky existencie organizmov včítane človeka a je predpokladom ich ďalšieho vývoja. Jeho zložkami sú najmä ovzdušie, voda, horniny, pôda, organizmy. Ekosystém je funkčná sústava živých a neživých zložiek životného prostredia, ktoré sú navzájom spojené výmenou látok, tokom energie a odovzdávaním informácií a ktoré sa vzájomne ovplyvňujú a vyvíjajú v určitom priestore a čase. Ekologická stabilita je schopnosť ekosystému vyrovnávať zmeny spôsobené vonkajšími činiteľmi a zachovávať svoje prirodzené vlastnosti a funkcie. Únosné zaťaženie územia je také zaťaženie územia ľudskou činnosťou, pri ktorom nedochádza k poškodzovaniu životného prostredia, najmä jeho zložiek, funkcií ekosystémov alebo ekologickej stability. Trvalo udržateľný rozvoj spoločnosti je taký rozvoj, ktorý súčasným i budúcim generáciám zachováva možnosť uspokojovať ich základné životné potreby a pritom neznižuje rozmanitosť prírody a zachováva prirodzené funkcie ekosystémov. Prírodné zdroje sú tie časti živej alebo neživej prírody, ktoré človek využíva alebo môže využívať na uspokojovanie svojich potrieb. Obnoviteľné prírodné zdroje majú schopnosť sa pri*

postupnom spotrebúvaní čiastočne alebo úplne obnovovať, a to samy alebo za prispenia človeka. Neobnoviteľné prírodné zdroje spotrebúvaním zanikajú. Znečisťovanie životného prostredia je vnášanie takých fyzikálnych, chemických alebo biologických činiteľov do životného prostredia v dôsledku ľudskej činnosti, ktoré sú svojou podstatou alebo množstvom cudzorodé pre dané prostredie. Poškodzovanie životného prostredia je zhoršovanie jeho stavu znečisťovaním alebo inou ľudskou činnosťou nad mieru ustanovenú osobitnými predpismi. Ochrana životného prostredia zahŕňa činnosti, ktorými sa predchádza znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia alebo sa toto znečisťovanie alebo poškodzovanie obmedzuje a odstraňuje. Zahŕňa ochranu jeho jednotlivých zložiek, alebo konkrétnych ekosystémov a ich vzájomných väzieb, ale aj ochranu životného prostredia ako celku. Ekologická ujma je strata alebo oslabenie prirodzených funkcií ekosystémov vznikajúca poškodením ich zložiek alebo narušením vnútorných väzieb a procesov v dôsledku ľudskej činnosti."

Je nepochybné, že zámer predstavuje taký zásah do životného prostredia, ktoré predstavuje aj jeho znečistenie; otázkou je, či vo výsledku bude tento zásah prijateľný a či sa vo výsledku obnoví udržateľná ekologická stabilita územia v zmysle relevantných právnych predpisov a teda či takýto zásah bude podľa §11 zákona o životnom prostredí predstavovať prijateľnú ľudskú činnosť.

Keďže rozhodnutie zo zisťovacieho konania oprávňuje navrhovateľa požiadať o povoľovacie konanie, je nutné v zisťovacom konaní preukázať, že zásah do životného prostredia spôsobený realizáciou zámeru je prijateľný a prijateľný je vtedy, ak sú vplyvy na životné prostredie podľa osobitných predpisov v limite prahových hodnôt.

Keďže žiaden z vplyvov na životné prostredie nebol vyhodnotený zákonom predpokladaným spôsobom v zmysle §12 zákona o životnom prostredí v spojení s §29a zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a to porovnaním predpokladaných kumulatívnych hodnôt zaťaženia životného prostredia faktormi meranými v technických jednotkách a ich porovnaním s prahovými hodnotami podľa regulačných normatívov osobitných právnych predpisov chrániacich životné prostredie alebo jeho zložky - tak nebolo ani zistené, či je vôbec prípustný.

Avšak aj zámer spĺňajúci limity prahových hodnôt osobitných právnych predpisov nemusí obnoviť ekologickú stabilitu územia; preto je potrebné vyhodnotiť nielen prípustnosť ale aj veľkosť vplyvov a ich významnosť a to spôsobom podľa §12 zákona o životnom prostredí a teda porovnaním predpokladaných hodnôt s prahovými. Takým spôsobom sa podarí identifikovať nedostatky alebo rezervy zámeru, ktoré je možné eliminovať alebo zmierniť environmentálnymi opatreniami, ktoré sú tiež predmetom rozhodnutia.

Ak sú informácie o životnom prostredí uvedené v zámere dostatočné na kvalifikované rozhodnutie o prípustnosti a obnove ekologickej stability územia – potom nie je potrebné ďalšie posudzovanie zámeru. Ak však nie sú ani po konaní konzultácie či doplňujúcich informáciách tieto informácie o životnom prostredí dostačujúce, je potrebné ďalšie posudzovanie.

Vzhľadom na skutočnosť, že zámer ale ani úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie si nezistil ani len základné vplyvy zámeru a ich mieru zákonom predpokladaným spôsobom podľa §12 zákona o životnom prostredí, potom je jeho rozhodnutie síce založené na nejakých informáciách ale nie na úplnom a komplexnom poznaní týchto vplyvov, hoci ide o podstatu, účel a obsah zisťovacieho konania a rozhodnutia EIA ako jeho výsledku.

Podľa NS SR č. 6Sžf/1/2009 „*za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na*

skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.“

V danom prípade nejde o absolútny nedostatok dôvodov (nejaké dôvody úrad pre rozhodnutie zjavne mal), ale ide o nedostatok dôvodov v obsahu, štruktúre a rozsahu predpokladaných právnymi predpismi a to konkrétne nedostatok dôvodov podľa §12 zákona o životnom prostredí v spojení s §29a zákona o životnom prostredí.

Z uvedeného dôvodu je napadnuté rozhodnutie EIA čiastočne nepreskúmateľné pre čiastočný nedostatok dôvodov, ktoré sú právnymi predpismi na úseku účinnej ochrany a starostlivosti o životné prostredie vyžadované ako súčasť základných zásad ochrany životného prostredia a preto napadnuté rozhodnutie EIA je vecne nesprávne a nezákonné pre porušenie verejného záujmu ochrany životného prostredia podľa §12 zákona o životnom prostredí.

Ak sa však nedodržali ani len základné zásady ochrany životného prostredia, potom len ťažko možno hovoriť o ústavne súladnom konaní ako zo strany navrhovateľa (nedostatočne spracovaný zámer) tak aj zo strany úradu posudzovania vplyvov na životné prostredie (nedostatočne vyhodnotený projekt).

Takáto skutková a právna situácia si vyžaduje ingerenciu zainteresovanej verejnosti podľa §19 zákona o životnom prostredí v spojení s čl.9 ods.2 až ods.4 Aarhuského dohovoru a teda aby zainteresovaná verejnosť vykonala všetky úkony smerujúce k účinnej právnej náprave a to či už v samotnom konaní (využitie opravných prostriedkov) ale aj súdnej ochrany (správna žaloba), čo týmto odvolaním ZDS ako subjekt zainteresovanej verejnosti aj robí.

K právnemu postaveniu ZDS ako zainteresovanej verejnosti uvádzame nasledovné:

2) ZDS je podľa svojich stanov ekologická organizácia, ktorá za jadro svojej činnosti vzala aplikáciu Aarhuského dohovoru, Smernice o EIA , Zákona EIA, stavebného zákona či zákona o ochrane prírody a krajiny.
3) ZDS za jadro svojej činnosti vzalo aj presadzovanie materiálneho právneho štátu v oblasti životného prostredia tak, že v súlade s §177 ods.2 SSP chráni verejný záujem životného prostredia v zmysle osobitných právnych predpisov v oblasti životného prostredia.
4) ZDS je inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach pričom v tejto oblasti predseda ZDS študuje právo a súčasne vykonáva aplikovaný výskum (https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89). ZDS sa snaží, aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasti európskej Zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a to výlučne prostredníctvom budovania materiálneho právneho štátu v tejto oblasti. ZDS je bez politickej afiliácie a nemá žiadnu politickú agendu. ZDS má za to, že životné prostredie patrí všetkým a záujem na jeho zlepšovaní si nikto nemôže privlastňovať a to ani biznisovo ale ani politicky. Životné prostredie patrí všetkým ľuďom bez rozdielu a záujem na jeho zlepšovaní je právom a zodpovednosťou každého a všetkých.
5) Podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*dotknutá verejnosť je verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá konaním týkajúcim sa životného prostredia, alebo má záujem na takomto konaní; platí, že mimovládna organizácia podporujúca ochranu životného prostredia a spĺňajúca požiadavky ustanovené v tomto zákone má záujem na takom konaní*“.

Podľa §42 Správneho súdneho poriadku „*Ak má zainteresovaná verejnosť alebo dotknutá verejnosť (ďalej len „zainteresovaná verejnosť“) právo podľa osobitného predpisu na účasť v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, je oprávnená a) podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a); b) podať žalobu proti nečinnosti podľa § 6 ods. 2 písm. e); c) podať žalobu proti všeobecne záväznému nariadeniu; d) zúčastniť sa na konaní o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. a); ustanovenia tohto zákona týkajúce sa osoby zúčastnenej na konaní sa primerane použijú aj na zainteresovanú verejnosť.*“

Podľa čl.2 ods.5 Aarhuského dohovoru „„*zainteresovaná verejnosť*“ *znamená verejnosť, ktorá je alebo by mohla byť ovplyvnená rozhodovacím procesom týkajúcim sa životného prostredia alebo sa o tento proces*

zaujíma; pre potreby tejto definície sa mimovládne organizácie podporujúce ochranu životného prostredia a spĺňajúce všetky požiadavky vnútroštátneho práva považujú za zaujímajúce sa o rozhodovací proces."; podľa čl.3 ods.1 až ods.4 Aarhuského dohovoru „*1. Každá Strana prijme nevyhnutné legislatívne, administratívne a iné opatrenia vrátane opatrení na dosiahnutie súladu ustanovení tohto dohovoru týkajúcich sa informácií, účasti verejnosti a prístupu k spravodlivosti, rovnako ako aj riadne vykonávacie opatrenia s cieľom vytvoriť a udržiavať jasný, transparentný a ucelený rámec na vykonanie ustanovení tohto dohovoru. 2. Každá Strana sa usiluje zabezpečiť, aby úradníci a orgány podporovali a usmerňovali verejnosť pri požadovaní prístupu k informáciám, uľahčovali jej účasť na rozhodovacom procese a pri požadovaní prístupu k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia. 3. Každá Strana podporí vzdelávanie v záležitostiach životného prostredia a povedomie verejnosti predovšetkým o tom, ako možno získať prístup k informáciám, zúčastňovať sa na rozhodovacom procese a získať prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia. 4. Každá Strana uzná a podporí združenia, organizácie alebo skupiny podporujúce ochranu životného prostredia a zabezpečí, že jej vnútroštátny právny systém je v súlade s týmto záväzkom.*"

Žiadame úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie, aby v rozhodnutí EIA uznal ZDS ako zainteresovanú verejnosť osobitne podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, osobitne podľa §42 Správneho súdneho poriadku a osobitne podľa čl.2 ods.5 v spojení s čl.3 ods.1 až ods.4 Aarhuského dohovoru; účelom je ustálenie právneho postavenia ZDS ako ekologickej organizácie ako v tomto zisťovacom konaní ale aj v nasledujúcich povoľujúcich konaniach. Je legitímnym záujmom nielen ZDS ale aj ostatných aktérov na právnu istotu ohľadne tohto právneho postavenia ZDS, aby si tak všetci mohli od tohto právneho postavenia odvodiť legitímne očakávania v súvislosti s právnou ochranou práv a záujmov naprieč celým právnym poriadkom a mohli si odvodiť právne možnosti účasti ZDS ako zainteresovanej verejnosti na týchto povoľovacích konaniach.

Za účelom odvrátenia hrozby poškodenia životného prostredia v dôsledku nedostatočne spracovaného zámeru a nedostatočne vyhodnotených vplyvov na životné prostredie ako sme vysvetlili vyššie preto podávame toto odvolanie; domáhame sa tým nielen práva na priaznivé životné prostredie ale aj základného práva na dobrú správu vecí verejných vo veciach životného prostredia ako aj základného práva na účinný prostriedok nápravy vo veciach životného prostredia. Podľa §59 ods.1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa §59 ods.3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa §55 ods.1 Správneho poriadku odkladný účinok.

V súlade s požiadavkami NS SR č.8Sžp/12/2013 na preskúmanie či rozhodnutie neporušuje niektoré zo základných práv a slobôd, konkrétne a) práva na životné prostredie podľa čl.44 Ústavy SR, podľa čl.37 Charty základných práv občanov EÚ ako aj podľa čl.1 Aarhuského dohovoru; b) právo na úplné informácie o životnom prostredí podľa čl.45 Ústavy SR a podľa čl.4 a čl.5 Aarhuského dohovoru; c) právo na spolurozhodovanie o veciach týkajúcich sa životného prostredia podľa čl.6 Aarhuského dohovoru a Smernice o EIA, ktorá bola §66 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie priamo začlenená ako súčasť právneho poriadku SR; d) právo na dobrú správu vecí verejných v oblasti životného prostredia podľa čl.31 ods.1 Ústavy SR a čl.41 Charty základných práv občanov EÚ; e) spravodlivosť v oblasti životného prostredia podľa čl.9 Aarhuského dohovoru, podľa čl.6 Dohovoru o ľudských právach na základe nediskriminácie za proenvironmentálne názory podľa čl.14 Dohovoru o ľudských právach požadujeme preskúmanie napadnutého rozhodnutia aj v tomto kontexte dodržiavania súladu so základnými právami a slobodami priznanými Ústavou SR, medzinárodnými zmluvami a inými záväznými aktami Európskej únie.

V súlade s požiadavkami ESĽP (napr. Hiro Balani v. Španielsko, § 28:; Bochan v. Ukrajina, § 84; Krasulya v. Rusko, § 52 - https://www.echr.coe.int/Documents/Guide_Art_6_ENG.pdf**) na porozumenie rozhodnutia tak očakávame v rozhodnutí nielen vlastné odôvodnenie rozhodnutia o odvolaní ale aj vyhodnotenie toho, či niektoré z odvolacích bodov nedávajú právny základ na dôvodnosť a opodstatnenosť domnienky nezákonnosti vyslovenej ZDS v kontexte obsahu odvolacích bodov.**

• Toto vyjadrenie a spôsob ako ho úrad zohľadnil žiadame uviesť v rozhodnutí. • S podkladmi rozhodnutia žiadame byť oboznámení pred samotným vydaním rozhodnutia a následne sa k nim podľa §33 ods.2 Správneho poriadku vyjadríme. • Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame doručovať v zmysle §25a Správneho poriadku do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*; listiny v papierovej forme

nezasielať. • Toto podanie písomne potvrdíme podľa §19 ods.1 Správneho poriadku cestou elektronickej podateľne na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*.
• **Zásady Integrity konania ZDS**: https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/
• **Environmentálne princípy činnosti ZDS**: https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/

ZDS je inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach pričom v tejto oblasti predseda ZDS študuje právo a súčasne vykonáva aplikovaný výskum (https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89). ZDS sa snaží, aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasti európskej Zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a to výlučne prostredníctvom budovania materiálneho právneho štátu v tejto oblasti. ZDS je bez politickej afiliácie a nemá žiadnu politickú agendu. ZDS má za to, že životné prostredie patrí všetkým a záujem na jeho zlepšovaní si nikto nemôže privlastňovať a to ani biznisovo ale ani politicky. Životné prostredie patrí všetkým ľuďom bez rozdielu a záujem na jeho zlepšovaní je právom a zodpovednosťou každého a všetkých.

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS **https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in**, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,
--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
sídlo: Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava
office: Námestie SNP 13/B | 841 01 Bratislava
+421 907 901 676
www.samospravydomov.org
www.enviroportal.org
www.climaterealityproject.com